

ærede Medlem, at det var tvivlsomt, om denne Lov passede til vore danske Forhold, og at vi havde omplantet fra fremmede Lande noget, som muligvis ikke passede for vort Land. Det ejendommelige ved denne Lov er imidlertid just, at den ikke indeholder noget nyt for os, den er kun en Udvikling, en nærmere Ordning, en Fastslaaen af den allerede begyndte Ordning, vi have — nemlig gennem Arbejdsgivernes frivillige Forsikring. Naar denne Lov kommer, kan enhver Arbejdsgiver her i Landet, hvis han allerede har sine Arbejdere forsikrede, forsikre dem som hidtil i sit private Forsikringsselskab og fremdeles komme overens med dette om, hvor stor Præmien skal være. Der sker ikke anden Forandring, end at han vil komme til at forsikre for et højere Beløb end hidtil, for saa vidt da — hvad sikkert i Reglen vil være Tilfældet — det hidtidige Forsikringsbeløb har været mindre end det, som Loven fastsætter. Han kan altsaa forsikre sit Ansvar efter denne Lov, som han hidtil har baa'et sig ad. Det maa dernæst bemærkes, at nu har Arbejdsgiveren dog en Del Ulejlighed af Forsikringen i Tilfælde af Ulykke; men den Ulejlighed vil nu blive overtaget af Arbejderforsikringsraadet, hvad der er en Lettelse. Dog, bortset fra denne Lettelse, arbejde vi her kun paa en Udvikling og en bedre Ordning paa det bestaaende Grundlag. Der er her ikke Tale om nogen Omvæltning. Forandringen, der sker, er kun den, at medens disse Arbejdsgivere nu kunne forsikre eller lade være at forsikre, efter som deres Hjerte er varmt til, paabyder Loven, at Betingelserne bør være ens for dem alle; der paalægges dog ingen Tvang, enhver har sit Forsikringsansvar, og ønsker han ikke at beholde det for egen Regning, kan han forsikre dem enten hos et Gensidighedsselskab eller hos et Selskab med fast Assurancepræmie, ganske som nu. — Hvad nu disse Haandværkere ude paa Landet angaar, som bygge større Huse, og som dog kende Forsikring f. Eks. mod Ildebrand, kan jeg ikke tro, at det skulde være saa svært at faa dem til ogsaa her at forsikre. Man siger jo nok, at det tænke de ikke paa, det glemme de osv., og naar saa Ulykken kommer, staa de uforberedte over for den. Men jeg synes ikke, at man viser disse Haandværkere nogen stor Tillid ved at tale saaledes om dem. Jeg er vis paa, at naar Loven først kommer, vil der ikke blot blive stor Tilskyndelse for disse Folk til at forsikre, men ogsaa let Adgang til at

forsikre paa meget gunstige Vilkaar, da saa mange ville tilbyde Forsikring, og disse Haandværkere paa Landet derfor næppe ville undgaa at blive opsøgte af Forsikringsagenterne, hvis de ikke foretrække at danne en gensidig Forsikring eller indtræde i en gensidig Arbejderforsikringsforening, hvad jeg vilde anse for den naturligste og bedste Ordning. Saa siger et æret Medlem, at „det falder dem ikke ind“ at forsikre deres Arbejdere. Men naar det staa i Loven, at de have Ansvaret, vil det nok falde dem ind at forsikre, hvis de bygge disse større Huse, og saa vil der ogsaa nok blive rigtig god Anledning til at faa forsikret. Det ærede Medlem talte om Holland og sagde, at man der var ved at opgive, hvad man havde ønsket, nemlig en Lov, som paalagde Arbejdsgiverne Forsikringspligt, efter at det var oplyst, at $\frac{5}{6}$ eller $\frac{7}{8}$ af de Ulykkestilfælde, der indtraf, allerede vare forsikrede ad frivillig Vej gennem Arbejdsgiverne. Jeg har rigtig nok ganske andre Beretninger fra Holland, og jeg stiller dem til Disposition, hvis han ønsker at se dem. Hvis man imidlertid her havde Erfaring for, at $\frac{7}{8}$ af alle Ulykkestilfælde blive Genstand for Erstatning, altsaa vare forsikrede paa fyldestgørende Maade — det ærede Medlem omtalte ikke, for hvor meget de paagældende i Holland vare forsikrede — kunde vi vistnok regne paa, at en Lov som denne ikke vilde møde nogen som helst Modstand. Det vilde kun betyde, at man saa at sige tog de ganske enkelte Arbejdsgivere, som havde holdt sig tilbage, ved Kraven og sagde: du har ogsaa at gøre din Pligt i den Retning. Men Forholdet i Holland er sikkert ikke saaledes. Den hollandske Regering har endnu for ganske faa Maanedere siden forelagt et meget omfattende Lovforslag om tvungen Forsikring. Nu er der imidlertid kommet en ny Regering i Holland, og man antager, at denne ikke vil forelægge det samme Lovforslag som den foregaaende. Jeg har i hvert Fald faaet Breve med meget indtrængende Anmodninger om at faa Oplysninger om det danske Lovforslag, som man ønskede at gøre sig bekendt med, idet man antager, at den nuværende Regering ikke vil ind paa Tvangsforsikringer, hvilket den foregaaende havde foreslaet.

Jeg kommer derefter til det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth). Han sagde, at vi ikke havde vovet at drage de trykkede Erhverv ind under Lovforslaget. Han mente dermed, at vi ikke havde vovet at drage Landar-